

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1a-482/21
1-19115579-03-1a-25062021

Judecătoria Soroca sediul Central
Judecător Gh.Purici

DECIZIE
În numele Legii
24 februarie 2026

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,
având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată	Ion Talpa
Judecători	Ghenadie Liulca, Ludmila Iarmaliuc
Grefier	Carolina Bejenari

cu participarea:

Procurorilor	Valeriu Dubăsari, Lilia Prisacari
Avocaților	Angela Cebotari, Natalia Uncu, Iosif Mardari

a judecat în ședință publică, în ordine de apel, apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Soroca, Iurie Iurcu, și apelul declarat de succesorul părții vătămate Vascauțan Gheorghe, împotriva sentinței Judecătoria Soroca sediul Central din 26.05.2021, prin care

Bîcu Efîm *****, numărul de identificare *****
născut la *****
cetățean al Republicii Moldova,
domiciliat în *****
studii superioare, nesupus
militar, căsătorit, anterior condamnat,

a fost achitat pe art.190 alin.(1) CP pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

S-a anulat măsura procesuală de constrângere - sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoria Soroca sediul Central din 13.02.2019 pe terenurile agricole cu numerele cadastrale *****
***** și ***** *****
***** și *****
amplasate în *****
înregistrate cu drept de proprietate după Bîcu Efîm, după devenirea sentinței definitive.

Corpurile delictive: procura nr.683 din 04.02.2013 autentificată de notarul *****
pe numele lui *****
care potrivit ordonanței din 15.03.2019 a fost anexată la materialele cauzei (f.d.135, 138) de restituit notarului *****
pentru arhivare,
după devenirea sentinței definitive.

Corpurile delictive: procura nr.683 din 04.02.2013 autentificată de notarul ***** pe numele lui ***** , care potrivit ordonanței din 22.02.2019 a fost anexată la materialele cauzei (f.d.143, 144) de restituit notarului ***** , pentru arhivare, după devenirea sentinței definitive.

Termenul de examinare a cauzei: în instanța de fond – 11.07.2019-26.05.2025; în instanța de apel – 25.06.2021-24.02.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra apelurilor înaintate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Adoptând sentința în cauză prima instanță a reținut, că Bîcu Efim este învinuit de organul de urmărire penală precum că a comis infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(1) CP în circumstanțele descrise în continuare.

La 26.07.2013, având intenția unică de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, știind că procura nr.683 din 04.02.2013, încredințată lui de către ***** , decedată la ***** , conform art.255 lit.f) Cod Civil, nu este valabilă, s-a prezentat la notarul ***** din ***** și prezentând procura dată, acționând în calitate de reprezentant în numele ***** , a încheiat cu sine însuși trei contracte de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole cu numele cadastrale: ***** , ***** și ***** amplasate în ***** și ulterior, continuându-și acțiunile sale criminale, la 03.10.2013 s-a prezentat la notarul ***** din ***** , unde prezentând aceiași procură, acționând în calitate de reprezentant în numele ***** , a încheiat cu sine însuși alte trei contracte de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole cu numerele cadastrale: ***** , ***** și ***** , amplasate în ***** , dobândind ilicit terenurile agricole date, astfel cauzându-i succesorului părții vătămate o pagubă materială în proporții considerabile.

Acțiunile inculpatului Bîcu Efim au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art.190 alin.(1) CP cu indicii de calificare: escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic nul, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile.

Judecând cauza, prin prisma probelor administrate în proces, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a-l achita pe Bîcu Efim de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(1) CP, constatând temeiul

stipulat la art.390 alin.(1) pct.3) CPP, și anume, pe motiv, că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Instanța a anulat măsura procesuală de constrângere - sechestrul aplicat prin încheierea Judecătorei Soroca sediul Central din 13.02.2019 pe terenurile agricole cu numerele cadastrale *****, ***** și ***** *****, ***** și *****, amplasate în *****, înregistrate cu drept de proprietate după Bîcu Efim, după devenirea sentinței definitive, expunându-se și privitor la corpurile delictive.

Instanța a pronunțat sentința în cauză, care în termen a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Soroca, Iurie Iurcu, fiind solicitată casarea actului judecătoresc contestat, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Bîcu Efim să fie recunoscut vinovat în baza art.190 alin.(1) CP și în baza art.389 alin.(4) pct.3) CPP să fie liberat de pedeapsa penală pe motivul intervenirii prescripției răspunderii penale.

În dezacord cu sentința primei instanțe procurorul-apelant a reiterat învinuirea adusă lui Bîcu Efim, pe care o consideră demonstrată prin probele prezente la dosarul penal. De asemenea, în susținerea cerințelor formulate în apel, procurorul a invocat structura semantico-juridică a componentelor de infracțiune prevăzute de art.190 alin.(1) CP, neindicând prin ce se confirmă vinovăția și probatoriul care în viziunea sa a fost ignorat de instanța de fond la stabilirea vinovăției în faptele ce se impută inculpatului.

A contestat sentința în cauză cu apel și succesorul părții vătămate Vascauțan Gheorghe, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi decizii prin care Bîcu Efim să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin (1) CP.

În susținerea poziției a invocat dezacord cu modul de interpretare a probatoriului administrat de către instanța de judecată, or, în viziunea apelantului vina lui Bîcu Efim în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin (1) CP, se confirmă.

În instanța de apel procurorul și succesorul părții vătămate, au susținut apelurile declarate și au solicitat admiterea lor pe motivele și argumentele invocate.

Inculpatul și apărătorul acestuia, au pledat pentru respingerea cererilor de apel ca nefondate.

Verificând apelurile declarate în raport cu materialele cauzei prezentate spre examinare și prevederile Legii, ascultând părerile participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia, că apelurile urmează a fi respinse ca nefondate, respectiva soluție fiind adoptată în conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) CPP, potrivit căroră, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *...respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...apelul este nefondat.*

Colegiul penal operează cu prevederile art.414 alin.(1) CPP, care stipulează, că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. De asemenea, Colegiul se conduce și de prevederile art.413 alin.(3) CPP, în temeiul cărora instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi.

Astfel, respectând legislația procesual-penală, de către instanța de apel, la demersul acuzatorului de stat a fost reluată cercetarea judecătorească potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, fiind audiați nemijlocit în ședință de judecată.

Succesorul părții vătămate Vascauțan Gheorghe, a relatat că cunoștea faptul, că ***** îi dădea terenurile în arendă lui Bîcu Efim. În anul 2018 a fost telefonat de ***** care i-a comunicat, că Bîcu Efim nu s-a achitat cu ***** pentru procurarea cotelor. La primărie i s-a comunicat că cotele de teren deja sunt înregistrate în drept de proprietate după Bîcu Efim. Notarul i-a comunicat că a fost indus în eroare și el și urmează să se adreseze în judecată. Dorește ca Bîcu Efim să-I întoarcă cotele deoarece acesta nu a plătit costul acestora, i-ar el a suportat cheltuieli de înmormântare a mătușii. Indică că nu s-a adresat anterior pentru achitarea plății de arendă deoarece cunoștea că Bîcu Efim cumpăra terenuri.

Martorul *****, care a relatat, că susține declarațiile date anterior și suplimentar a relatat, că cunoaște faptul că ***** îi dădea terenurile în arendă lui Bîcu Efim, respectiv acesta îi aducea grâu ca plată de arendă. A mai relatat că nu cunoaște dacă ***** i-a vândut cotele sale de teren lui Bîcu Efim, dar cunoaște faptul că Bîcu Efim a mai procurat cote de teren în sat.

Martorul *****, care a relatat, că cunoaște faptul că ***** îi dădea terenurile în arendă lui Bîcu Efim. Din cele relatate de ***** cunoaște că ultima dorea să-i vândă terenurile lui Bîcu Efim, dar nu cunoaște dacă tranzacția a avut loc. A mai declarat că Bîcu Efim a fost la înmormântarea *****.

Martorul *****, a relatat, că susține declarațiile date anterior și suplimentar a declarat că cunoaște faptul că Bîcu Efim prin minciună a dobândit cote de teren de la ***** , adică a doua zi după decesul acesteia. Din cele relatate de concubinul ***** cunoaște că Bîcu Efim nu s-a achitat pentru cotele procurate.

Martorul *****, a relatat că a cunoscut-o pe ***** , ultima comunicându-i că i-a vândut cotele lui Bîcu Efim la suma de 25000 lei, deoarece dorea să-și procure o casă în s.Zgurița, faptele date având loc posibil mai mult de 13 ani în urmă. A declarat că atât ea cât și Bîcu Efim au fost la înmormântarea ***** .

Martorul *****, a relatat, că declarațiile date anterior instanței de fond le susține. În instanța de fond a relatat, că activează în calitate de notar. În anul 2013 la oficiul său s-a prezentat Bîcu Efim, care i-a comunicat că, nașa sa ***** ,

care la acel moment era internată în spital, intenționează să-i vîndă lui terenurile agricole, amplasate în *****. Împreună cu Bîcu Efim, și încă câteva persoane, s-au deplasat la Spitalul raional Soroca, unde ***** , pe care o cunoștea de mai demult, i-a solicitat să autentifice o procură care acordă dreptul de a vinde terenurile agricole, *inclusiv dreptul la contrapartidă*. Tot atunci, ***** i-a comunicat că, *Bîcu Efim anterior i-a achitat banii pentru vânzarea terenurilor agricole*. Astfel, din discuțiile cu ***** a înțeles că, *Bîcu Efim i-a achitat, banii pentru vânzarea-cumpărarea terenurilor agricole, însă ultimul nu a întocmit la timp actele juridice necesare*. După ce a întocmit procura i-a explicat lui ***** despre faptul că, actul dat poate fi revocat, modificat sau anulat în orice moment, iar în caz de deces procura este nulă. Discuția dată a fost în prezența lui Bîcu Efim. Ulterior, data și luna nu și-o amintește, la oficiul său s-a prezentat Bîcu Efim pentru a fi întocmite contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu el însuși. După ce a întocmit contractele de vânzare-cumpărare, Bîcu Efim a plecat. Înainte de a perfecta contractele de vânzare-cumpărare l-a întrebat pe Bîcu Efim dacă ***** este în viață și dacă nu a fost modificată sau retrasă procura la ce ultimul i-a comunicat că ***** este în viață și că procura nu a fost retrasă sau modificată. A mai menționat că, la acel moment nu avea acces la baza de date al Registrului bunurilor imobile, astfel că, informația cu privire la faptul că proprietarul unui bun imobil a decedat o dețineau doar reprezentanții Oficiului Cadastral Teritorial, care și efectuau mențiunile corespunzătoare. Consideră că, în actele premergătoare încheierii contractelor de vânzare-cumpărare, oferite de Oficiul Cadastral Teritorial Soroca și anume în extrasul din Registrul bunurilor imobile, nu au fost efectuate înscrierile referitor la decesul lui ***** , pe motiv că, aceste date nu au fost prezentate organului dat. Datele referitor la decesul lui ***** era obligat să le comunice Bîcu Efim la momentul întocmirii contractelor de vânzare-cumpărare, dacă cunoștea despre acest fapt, însă nu a avut careva dubii referitor la valabilitatea procurii, în baza căreia au și fost întocmite actele juridice.

Suplimentar în instanța de apel a relatat că, în calitate de notar nu-și amintește din ce motiv l-a întrebat pe Bîcu Efim dacă ***** este în viață. A indicat că a comunicat părților consecințele în cazul decesului și că procura se anulează. A concretizat, că ***** personal i-a comunicat că a primit banii pentru cote.

De asemenea în instanța de apel la solicitarea părților, în susținerea poziției, a fost cercetată și baza probantă scrisă.

În urma examinării probelor instanța de apel ajunge la concluzia, că organul de urmărire penală contrar circumstanțelor cauzei a reținut în acțiunile lui Bîcu Efim prezența elementelor componentelor de infracțiune prevăzute de art.190 alin.(1) CP.

Conform prevederilor art.51 alin.(1) CP, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în

legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale, iar alin.(2) al aceleiași norme stipulează, că răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art.52 alin.(1),(2) CP, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art.389 alin.(1) CPP sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel, consideră necesar de a susține soluția primei instanțe drept una legală și întemeiată, deoarece probele acumulate de organul de urmărire penală nu confirmă săvârșirea de către Bîcu Efim a escrocheriei.

Din conținutul sentinței contestate se stabilește, că prima instanță a cercetat probele acuzării, acestea fiind verificate și cercetate suplimentar în instanța de apel, însă probele prezentate de procuror nu pot fi reținute în susținerea învinuirii aduse lui Bîcu Efim.

În respingerea acuzațiilor aduse inculpatului, Colegiul menționează, că învinuirea adusă lui Bîcu Efim se rezumă la faptul, că având intenția unică de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, știind că procura nr.683 din 04.02.2013, încredințată lui de către ***** *****, decedată la *****, conform art.255 lit.f) Cod Civil, nu este valabilă, s-a prezentat la notarul ***** din ***** și prezentând procura dată, acționând în calitate de reprezentant în numele ***** , a încheiat cu sine însuși trei contracte de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole cu numele cadastrale: ***** , ***** și ***** amplasate în ***** și ulterior, continuându-și acțiunile sale criminale, la 03.10.2013 s-a prezentat la notarul ***** din ***** , unde prezentând aceiași procură, acționând în calitate de reprezentant în numele ***** , a încheiat cu sine însuși alte trei contracte de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole cu numerele cadastrale: ***** , ***** și ***** , amplasate în ***** , dobândind ilicit terenurile agricole date astfel cauzându-i succesorului părții vătămate o pagubă materială în proporții considerabile.

Conform art.113 Cod Penal, *„se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală”*.

Componenta infracțiunii este alcătuită dintr-un sistem complex de elemente constitutive, printre care se enumeră: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Celor patru elemente constitutive le corespund anumite semne, ce caracterizează aceste elemente constitutive.

Obiectul infracțiunii de escrocherie prevăzut de art.190 CP îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale.

Obiectul juridic special al infracțiunii de escrocherie este constituit din relațiile sociale cu caracter patrimonial, nașterea și dezvoltarea cărora trebuie să se bazeze pe buna-credință și încrederea între subiecții afacerilor, fie persoane fizice, fie juridice; buna-credință și încrederea subiecților raporturilor juridice patrimoniale se prezumă, iar în anumite cazuri este și protejată prin legea penală.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.190 CP are următoarea structură:

1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică în sustragere; b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic; c) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean;

2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv al cărui mărime se situează între limitele de 20 % din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei, și 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei care are un caracter considerabil;

3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Pentru întrunirea elementelor laturii obiective a escrocheriei este importantă stabilirea conținutului acțiunii adiacente.

Din textul dispoziției alin.(1) art.190 CP se deduce că această acțiune trebuie să îndeplinească următoarele trei condiții:

- să se exprime în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane;
- această inducere în eroare să fie săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau;
- ca mincinoasă a unei fapte adevărate în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile.

Infracțiunea specificată la art.190 CP este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii date se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat, având scopul special – de cupiditate.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

La caz, Colegiul penal similar instanței de fond consideră că nu se întrunesc atât latura obiectivă cât și latura subiectivă din următoarele considerente.

Începând cu urmărirea penală, Bîcu Efim nu a negat faptul că, în baza procurii eliberate de ***** a încheiat contracte de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole cu numele cadastrale: *****, ***** și ***** amplasate în *****, iar ulterior a încheiat cu sine însuși alte trei contracte de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole cu numerele cadastrale: *****, ***** și *****, amplasate în *****. Până la eliberarea procurii conform înțelegerii cu ***** i-a achitat ultimeii banii pentru terenurile agricole aproximativ în perioada anilor 2000-2001, iar mama sa Bîcu Maria, a achitat banii pentru procurarea gospodăriei lui ***** amplasată în *****. A menționat că, ulterior pe banii obținuți din vânzarea casei și cotelor de teren, ***** și-a cumpărat casă în *****, unde s-a stabilit cu traiul.

Cu declarațiile inculpatului coroborează și declarațiile martorului *****, care a relatat că, în anul 2013, la solicitarea lui Bîcu Efim s-a deplasat la Spitalul raional Soroca, unde la acel moment era internată ***** pentru a perfecta o procură cu drept de vânzare-cumpărare și contrapartidă. Tot atunci, ***** i-a comunicat că, Bîcu Efim i-a achitat banii pentru vânzarea terenurilor agricole, reproșându-i ultimului faptul că nu a întocmit la timp actele necesare cu privire la vânzarea-cumpărarea cotelor de teren. După ce a autentificat procura a plecat, iar ulterior la biroul său s-a prezentat Bîcu Efim cu procura în baza căreia a întocmit contractele de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole.

Pertinente cazului sunt și declarațiile Lidiei Popovici, care a relatat că, ***** a locuit în ***** . După decesul soțului ***** ultima i-a comunicat că vinde casa *****, mama lui Bîcu Efim și intenționează să se stabilească cu traiul în satul Zgurița, raionul Drochia. Totodată ***** i-a comunicat că, terenurile agricole intenționează să le vândă lui Bîcu Efim. A mai menționat că, ***** nu i-a spus dacă a primit sau nu bani de la Bîcu Efim și ea nici nu s-a interesat referitor la faptul dat, însă consideră că ultimul i-a achitat banii pentru cotele de teren, deoarece acesta a fost și este un om înstărit și era rudă cu ***** cu care era în relații bune.

Cu probele testimoniale coroborează perfect și probele scrise și anume, procura nr.683 din 04.02.2013 prin care ***** i-a acordat inculpatului Bîcu Efim dreptul de a vinde terenurile agricole ce-i aparțin ei și cele rămase după decesul soțului ***** precum și dreptul la contrapartidă, adică dreptul de a înstrăina și însuși cotele de teren (f.d.43).

E de menționat, că potrivit raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-137 din 07.03.2019, textele manuscrise, existente pe procură înregistrată sub nr.683 din 04.02.2013, autentificată de notarul public ***** au fost executate de una și aceeași persoană. Totodată concluziile raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-137 din 07.03.2019 vin în confirmarea declarațiilor martorului ***** referitor la faptul că, procura a fost întocmită cu utilizarea mai multor instrumente scripturale- adică mai multe pixuri cu bilă.

Astfel, Colegiul penal, rezumă că, la momentul perfectării procurii consimțământul ***** nu a fost viciat, or eliberarea procurii a fost efectuată cu suportul și în prezența notarului public *****, care doar după discuțiile de rigoare cu aceasta și stabilirea discernământului ei a întocmit actul juridic solicitat, în baza căruia ulterior au fost încheiate contractele de vânzare-cumpărare.

Colegiul penal rezumă, că acuizarea nu a prezentat probe care ar demonstra, că Bîcu Efim ar fi indus-o în eroare pe ***** și ar fi acționat cu rea-credință, în vederea realizării unui folos material injust, or începând cu 04.02.2013 și până la ***** (data decesului lui *****), adică pe parcurs a mai mult de 5 luni, inculpatul, deținând procura în cauză a avut posibilitate reală, în orice moment de a-și exercita în mod legal drepturile stipulate în actul juridic nominalizat, în contradicție cu legislația fiind doar faptul perfectării tranzacțiilor în cauză ulterior decesului persoanei care a eliberat procura.

Raportând faptele citate supra la circumstanțele faptice constatate, Colegiul penal consideră oportun de a evidenția linia de demarcație dintre infracțiunea de escrocherie și relațiile civile, or, în cazul din speță s-a constatat, că de facto inculpatul la întocmirea contractelor de vânzare-cumpărare a prezentat procura nr.683 din 04.02.2013, care la acel moment nu era valabilă, fapt ce urmează a fi examinat în ordine civilă prin prisma unei eventuale nulități absolute a actelor juridice încheiate.

Sunt lipsite de substanță alegațiile succesului părții vătămate Vascauțan Gheorghe, or inițial, la momentul perfectării moștenirii rămase după decesul lui *****, Vascauțan Gheorghe nu a pus la îndoială faptul că Bîcu Efim a cumpărat de la ***** terenurile agricole pe care le-a deținut în proprietate. Mai mult succesul părții vătămate a relatat că, la momentul când Bîcu Efim i-a comunicat că a cumpărat terenurile agricole, faptul dat nu i-a trezit careva dubii deoarece știa de la ***** că, Bîcu Efim va cumpăra terenurile agricole ce-i aparțin, iar dubiile

apărute peste circa 5 ani au fost declanșate de către *****, fostul concubin al *****.

Conform art.8 CPP, „persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului”.

Corespunzător art.390 CPP, instanța adoptă sentința de achitare dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Astfel, Colegiul penal consideră, că judecând cauza penală instanța de fond în conformitate cu prevederile art.101 CPP a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală, le-a analizat din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect concluzionând că învinuirea formulată lui Bîcu Efim în baza art.190 alin.(1) nu a fost confirmată.

Toate probele prezentate de către acuzare pe parcursul judecării cauzei au primit o apreciere la justa valoare, concluziile instanței de judecată rezultând din materialul factologic acumulat la prezenta cauză penală, iar instanța de apel reține ca fiind justă soluția instanței prin care l-a achitat pe Bîcu Efim pe art.190 alin.(1) CP, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Cele analizate în prezenta decizie relevă netemeinicia cererilor de apel, fapt pentru care acestea urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea în vigoare a soluției pronunțate de către instanța de fond.

În temeiul art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) CPP, Colegiul penal, -

DECIDE :

Apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Soroca, Iurie Iurcu, și apelul declarat de succesorul părții vătămate Vascauțan Gheorghe, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 26.05.2021, se resping ca nefondate, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală adoptată și dispozitivul ei pronunțat public la 24.02.2026.

Președintele ședinței:

Judecător:

Judecător:

Copia corespunde originalului.